

Skovenes ejendomsforhold fordeler sig på følgende måde:

Stat, amtskommuner og kommuner ejer ca.....	170.000 ha
Private skove, fondsstiftelser, aktieselskaber, interessentskaber mv. ejer ca.	323.000 ha

således at ca. 1/3 af det danske skovareal er offentligt ejet.

Skoven hører til de mest eftertragtede rekreative områder og til de naturhistorisk vigtigste landskabslementer. Derfor er der gennemført en række fredninger af skovområder for at beskytte deres indhold. Af skovfredninger kan nævnes:

- Hald Egeskov, som udgør en biotop, der er enestående i Nordeuropa,
- Draved Skov i Sønderjylland, som ligeledes er af international betydning,
- Suserupskoven ved Tystrup Sø, som er et af de få urskovsarealer i landet,
- Allindelille Fredskov i Midtsjælland, som rummer en hel række usædvanlige botaniske forekomster,
- Næsbyholm og Holckenhavn.

Der er desuden gennemført skovfredninger for:

- Frederiksdal ved Furesøen,
- Gammel Kjøgegaard ved Køge,
- Dele af skovene under Brahetrolleborg på Fyn,
- Skovene ved Madum Sø,
- Enebærstykket i Rold Skov,
- Dele af Jægerspris Nordskov i Hornsherred,
- Hvidding Krat ved Randers og
- Døndalen på Bornholm.

Skovfredninger er i dag den dyreste form for fredninger, der gennemføres i landzone. Erstatningerne varierer fra 4.000-5.000 kr. til 25.000 kr. pr. ha. De relativt få skovfredninger, der er gennemført, kan således ikke på tilfredsstillende vis suppleres, uden at det koster samfundet meget store beløb. Bl.a. derfor bør der gennemføres en ny skovlov med bl.a. ovenstående indhold.

Udviklingen på marginaljordsområdet og den nylig ændrede landbrugslovs (lov nr. 327 af 4. juni 1986 om ændring af lov om landbrugsejendomme) udvidede adgang til skovbeplantninger understreger yderligere behovet for en ny skovlov.

Betydelige arealer påregnes tilplantet i de kommende år. Det er overordentligt vigtigt, at disse tilplantninger ikke sker i konflikt med *fredningshensyn*. Skovrejsning kan mange steder i landet ske som et værdifuldt komplement til landskabets indhold som en naturgenopretning. Andre steder kan landskabet påføres store ulemper, som undertiden kolliderer fatalt med naturhistoriske og landskabelige hensyn. Dette kan især ske, hvis skovene etableres på grundlag af det nuværende mangelfulde lovgrundlag.

Det er derfor af central betydning, at der i de enkelte amter og Hovedstadsrådet udarbejdes særlige sektorplaner for skovbruget, således at de kommende års skovtilplantninger kan styres og stimuleres såvel i omfang som i indhold.

Nævrende forslag til folketingsbeslutning skal ses som et komplement til resultatet af arbejdet i det skovpolitiske udvalg, hvis kommissorium savner de nævnte fredningsmæssige aspekter (jf. nedenfor).

Det er centralt, at disse hensyn inddrages i en tid, hvor det i stigende grad erkendes, at den immaterielle produktion i vore skove kan sidestilles med og undertiden overgå den materielle.

Skovpolitisk udvalgs kommissorium er følgende:

På grundlag af en analyse af det private skovbrugserhvervs produktions- og afsætningsforhold skal udvalget inden for rammerne af den gældende skovlov vurdere erhvervmæssige udviklingsmuligheder og effektiviteten samt faktorer, der øver indflydelse herpå. Udvalget kan fremkomme med forslag til ændringer i lovgivningen til sikring af en hensigtsmæssig erhvervsudvikling. Udvalget kan i det omfang, det finder det nødvendigt, støtte sig til forarbejder i underudvalg, og udvalget kan nedsætte arbejdsudvalg af særlige sagkyndige.